

Sygn. akt II KO 24/22

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 21 kwietnia 2022 r.

w sprawie **P. C.**

skazanego za czyny z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. art. 12 k.k. i in.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 17 kwietnia 2019 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w L. z dnia 18 lipca 2018 r., sygn. akt IV K (...),

wniesionego w związku z wnioskiem o wznowienie postępowania karnego na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**nie uwzględnić wniosku o wstrzymanie wykonania wyroku
objętego wnioskiem o wznowienie postępowania**

UZASADNIENIE

Możliwość wstrzymania wykonania orzeczenia objętego wnioskiem o wznowienie postępowania karnego ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., według którego to przepisu orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Od dawna przyjmuje się w judykaturze, że korzystanie z rozwiązania przewidzianego w art. 532 k.p.k., stosowanego odpowiednio na podst. art. 545 § 1 k.p.k. może mieć miejsce tylko wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na oczywistą ich zasadność.

Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że zawarta w kasacji obrońcy skazanej argumentacja nie jest tego

rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej, a więc oczywistej wadliwości kwestionowanego wyroku Sądu odwoławczego, w świetle której wykonanie kary może doprowadzić do wyjątkowo dolegliwych lub wręcz nieodwracalnych skutków dla skazanej.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji.